

บทที่ 5

สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาเมล็ดพันธุ์เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการพัฒนาการเกษตรของไทยอย่างมาก โดยเฉพาะการพัฒนาเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดซึ่งเริ่มพัฒนามาก่อนเมล็ดพันธุ์อื่น ๆ จนกระทั่งในปัจจุบันธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยธุรกิจเมล็ดพันธุ์ที่สมบูรณ์แบบนั้นต้องมีหน่วยงานด้านการผลิต การแปรสภาพ การตลาดและการวิจัยทดลอง การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดต้องมีแปลงผลิตขนาดใหญ่หรือมีเกษตรกรในโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ภายใต้ข้อตกลงผลิตเมล็ดพันธุ์ให้ธุรกิจเพื่อนำไปผลิต (แปรสภาพ) ให้เป็นเมล็ดพันธุ์พร้อมจำหน่าย การศึกษานี้ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 และพันธุ์ลูกผสมของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการในปีการผลิต 2528/29 และศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ของธุรกิจเมล็ดพันธุ์ในโรงงานในปีเดียวกัน โดยเกษตรกรผู้ร่วมโครงการได้แก่ เกษตรกรในท้องที่อำเภอตากฟ้าและอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ และโรงงานที่ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดและข้าวฟ่างที่อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ จากการศึกษาทั้งหมดอาจสรุปประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของเกษตรกร

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของเกษตรกรในปีการผลิต 2528/29 ได้กล่าวไว้โดยละเอียดในบทที่ 3 แล้ว ในที่นี้จะสรุปประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 ต่ำกว่าต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมเฉลี่ยไร่ละ 177.28 บาท กล่าวคือต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 เฉลี่ยไร่ละ 745.34 บาท และต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมเท่ากับ 922.62 บาท

ต้นทุนการผลิตของทั้งสองพันธุ์ที่สำคัญคือ ค่าแรงงานในการเตรียมดินซึ่งมีอัตราค่าจ้างไถสูง ค่าแรงงานเก็บเกี่ยวซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิต ดังนั้นถ้าผลผลิตสูง ค่าแรงงานเก็บเกี่ยวก็จะสูงไปด้วย ส่วนค่าปัจจัยการผลิตที่สำคัญคือ ค่าปุ๋ยซึ่งต้องใช้มากและมีราคาแพง ส่วนต้นทุนคงที่ที่สำคัญที่สุดคือ ค่าใช้ที่ดินซึ่งคำนวณจากค่าเช่าที่ดินที่มีราคาสูง

สำหรับต้นทุนที่แตกต่างกันของเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดทั้งสองพันธุ์คือ ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมมีต้นทุนค่าแรงงานถอดดอกหัวและตัดต้นตัวพ่อ เฉลี่ยไร่ละ 84.53 บาทและ 12.25 บาทตามลำดับ ซึ่งการผลิตเมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 ไม่มีค่าใช้จ่ายทั้งสองรายการนี้ นอกจากนี้แล้วต้นทุนที่แตกต่างกันนั้นส่วนใหญ่ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 เช่น การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมมีค่าปุ๋ยและค่าเมล็ดพันธุ์สูงกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 เฉลี่ยไร่ละ 125.57 บาทและ 33.87 บาทตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมใช้ปุ๋ยมากกว่าและเมล็ดพันธุ์มีราคาแพงกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 ส่วนค่าแรงงานการเตรียมดินและค่าแรงงานเก็บเกี่ยวของการผลิตเมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 สูงกว่าพันธุ์ลูกผสมเฉลี่ยไร่ละ 46.54 บาทและ 41.89 บาทตามลำดับ เนื่องจากการปลูกพันธุ์สุวรรณ 1 ในฤดูที่ 1 การเตรียมดินต้องมีการถางไร่ด้วย ขณะที่การผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมทำในฤดูที่ 2 จึงไม่ต้องถางไร่ ส่วนค่าแรงงานเก็บเกี่ยวนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น ดังนั้นเมื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 มีผลผลิตมากกว่าจึงมีค่าแรงงานเก็บเกี่ยวที่สูงกว่า

ส่วนผลการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนการลงทุนผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดนั้น สามารถสรุปได้ว่า อัตราผลตอบแทนการลงทุนทุกแบบของการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมดีกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 ทั้งนี้เนื่องจากเมล็ดพันธุ์ลูกผสมสามารถขายได้ในราคาที่สูงมากถึงกิโลกรัมละ 6 บาท (เมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 ขาย ก.ก.ละ 1.81 บาท) แม้ว่าผลผลิตต่อไร่จะต่ำกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 (เมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 558.80 ก.ก. และเมล็ดพันธุ์ลูกผสมผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 352.30 ก.ก.) และต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่จะสูงกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 ก็ตาม โดยเฉพาะอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนต่อไร่ของการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมและพันธุ์สุวรรณ 1 เท่ากับร้อยละ 188.13 และ 50.32 ตามลำดับ ซึ่งอัตราผลตอบแทนต่อไร่ของการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 ถึงร้อยละ 137.81

อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมจะสูงกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 อย่างมากก็ตาม แต่เกษตรกรก็ยังคงต้องการปลูกเมล็ดพันธุ์ทั้งสองพันธุ์ ทั้งนี้เนื่องจากการปลูกพันธุ์สุวรรณ 1 สามารถทำในพื้นที่มากกว่าพันธุ์ลูกผสม ดังนั้นการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 ก็ให้รายได้ต่อเกษตรกรสูงพอสมควรเช่นกัน

2. ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของธุรกิจเมล็ดพันธุ์

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของธุรกิจ ในปีการผลิต 2528/29 ในที่นี้จะขอสรุปที่สำคัญ ดังนี้

การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของธุรกิจจะเริ่มจากการซื้อคืนเมล็ดพันธุ์จากเกษตรกร แล้วนำไปผลิตในโรงงาน ต้นทุนการผลิตจึงประกอบด้วยค่าใช้จ่ายตั้งแต่รับซื้อจนกระทั่งผลิตเสร็จแล้วเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ไว้เพื่อจำหน่าย ปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตได้ของพันธุ์สุวรรณ 1 และพันธุ์ลูกผสมเท่ากับ 633,264 กิโลกรัมและ 150,360 กิโลกรัมตามลำดับ โดยผลิตจากปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อคืนจากเกษตรกรจำนวน 913,265 กิโลกรัมและ 180,000 กิโลกรัม โดยมีเมล็ดพันธุ์สูญเสียเท่ากับ 280,001 กิโลกรัมและ 29,640 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 30.66 และ 16.47 ของปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อคืน ตามลำดับ และสาเหตุที่การผลิตเมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 มีเมล็ดเสียหายมากก็เนื่องมาจากมีฝนตกในช่วงการเก็บเกี่ยว (รายละเอียดของเมล็ดพันธุ์สูญเสียจะกล่าวในหัวข้อปัญหาและข้อเสนอแนะ)

ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 เท่ากับ 2,574,571.87 บาทเฉลี่ย กิโลกรัมละ 4.07 บาทและต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมเท่ากับ 1,413,738.16 บาทเฉลี่ยกิโลกรัมละ 9.40 บาท โดยมีต้นทุนที่สำคัญที่สุดคือ ค่าวัตถุดิบ ซึ่งได้แก่ ค่าเมล็ดพันธุ์ซื้อคืน ค่าเมล็ดพันธุ์ซื้อคืนของการผลิตเมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 และพันธุ์ลูกผสมเท่ากับร้อยละ 64.21 และ 76.39 ของต้นทุนทั้งหมดตามลำดับ ทั้งนี้การผลิตเมล็ดพันธุ์ที่โรงงานมีต้นทุนวัตถุดิบสูง เนื่องจากบริษัทรับซื้อคืนเมล็ดพันธุ์ในราคาสูง

ผลการเปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่าย การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 และพันธุ์ลูกผสม มีกำไรขั้นต้นเท่ากับ 3,291,332.13 บาทและ 397,061.41 บาทตามลำดับ และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 มีกำไรสุทธิเท่ากับ 2,739,679.27 บาท โดยที่การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมมีผลขาดทุนสุทธิเท่ากับ 1,166,573.83 บาท และสาเหตุที่การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมประสบผลขาดทุน เนื่องมาจาก

1. ผลขาดทุนจากสินค้าคงเหลือ สินค้าคงเหลือหมายถึงเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตแล้วจำหน่ายไม่หมดในปีการผลิต 2528/29 สินค้าคงเหลือของการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมเท่ากับ ร้อยละ 59.86 ของเมล็ดพันธุ์ลูกผสมที่ผลิตได้ ทำให้มีผลขาดทุนจากสินค้าคงเหลือถึง 846,000 บาท

2. การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกเหนือจากการผลิตเมล็ดพันธุ์สุวรรณ 1 ได้แก่ ค่าโฆษณา จำนวน 120,000 บาท และค่าใช้จ่ายวิจัยทดลองจำนวน 491,000 บาท

สำหรับการพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดนั้น การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 มีอัตราผลตอบแทนเท่ากับร้อยละ 202.50 ขณะที่การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมประสบผลขาดทุนจึงไม่มีผลตอบแทนจากการลงทุน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาการผลิตรวมทั้งสองพันธุ์แล้ว จะมีผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดเท่ากับร้อยละ 54.54 ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นไปตามลักษณะของธุรกิจที่เน้นการลงทุนในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมเพื่อหวังผลทางด้านการตลาดภายใต้การนำเข้ามาใช้เมล็ดพันธุ์ลูกผสมมากขึ้น ส่วนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 ก็เพื่อสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบัน และเพื่อให้ธุรกิจมีกำไรสามารถดำเนินการต่อไปได้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบประเด็นปัญหาที่น่าสนใจทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและเห็นว่าอาจจะเกิดขึ้นได้ โดยอาจสรุปปัญหาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะได้ 2 ประเด็นใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ปัญหาของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการ
2. ปัญหาเรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของธุรกิจเมล็ดพันธุ์

รายละเอียดของปัญหาต่าง ๆ และข้อเสนอแนะมีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการ จากการสำรวจพบปัญหาของเกษตรกรซึ่งอาจแยกกล่าวเป็น 2 ประเด็นคือ ปัญหาเกี่ยวกับการปลูกของเกษตรกร และปัญหาระหว่างเกษตรกรกับโรงงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1. ปัญหาเกี่ยวกับการปลูกของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องวิธีการเพาะปลูกเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปลูกพืชไร่มานานและเคยเข้าร่วมโครงการกับบริษัทมาแล้วในปีก่อน ๆ เกษตรกรจึงเข้าใจวิธีการปลูกตามหลักวิชาการและเห็นว่ามีผลต่อการเพิ่มผลผลิตจริง ปัญหาของเกษตรกรส่วนใหญ่จึงเป็นปัญหาด้านการลงทุนเพราะต้องลงทุนในการผลิตสูง ซึ่งค่าใช้จ่ายที่สำคัญคือ ค่าจ้างไถ ค่าปุ๋ย และค่าจ้างเก็บเกี่ยว เกษตรกรส่วนใหญ่จึงต้องกู้ยืม โดยเฉพาะรายที่กู้ยืมจากพ่อค้าจะเสียดอกเบี้ยในอัตราสูงมากถึงร้อยละ 36 - 48 บาทต่อปี

ข้อเสนอแนะ ปัญหาเรื่องเงินลงทุนเป็นปัญหาหลักของเกษตรกรไทย วิธีการแก้ปัญหานี้จึงทำได้ยาก ธุรกิจเมล็ดพันธุ์อาจช่วยเหลือเกษตรกรได้โดยการให้เครดิตค่าเมล็ดพันธุ์และค่าปุ๋ยต่อไป และอาจรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายเก็บเกี่ยวโดยอาจจะลดราคาข้าวรับซื้อลงก็ได้ เพื่อลดการใช้เงินลงทุนของเกษตรกร

1.2. ปัญหาระหว่างเกษตรกรกับธุรกิจ เนื่องจากเกษตรกรต้องมีความสัมพันธ์กับธุรกิจ ดังนั้นจึงอาจเกิดปัญหาขึ้นเช่น ปัญหาเรื่องการเลือกเกษตรกรในโครงการในการเลือกเกษตรกรในโครงการ ธุรกิจต้องสำรวจและเลือกพื้นที่ที่เหมาะสม ควรเลือกเกษตรกรที่อยู่เป็นกลุ่มใหญ่และมีการคมนาคมสะดวกเพื่อความสะดวกในการเข้าควบคุมดูแล แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ต่างต้องการพื้นที่ปลูกจำนวนมากโดยไม่คำนึงถึงสภาพพื้นที่ของตนเอง นอกจากนี้เนื่องจากธุรกิจต้องควบคุมดูแลการปลูกข้าวโพดของเกษตรกรอย่างใกล้ชิดเพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของสายพันธุ์ โดยเฉพาะในพันธุ์ลูกผสม ดังนั้นจึงอาจเกิดปัญหาระหว่างเกษตรกรกับเจ้าหน้าที่ได้

ข้อเสนอแนะ สำหรับปัญหาการเลือกเกษตรกรนั้น ธุรกิจควรชี้แจงหลักเกณฑ์การเลือกพื้นที่และปฏิบัติต่อเกษตรกรทุกรายด้วยความเป็นธรรม นอกจากนี้ยังควรเลือกเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมแปลงผลิตให้เป็นผู้ที่มีความสามารถและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทั้งนี้เพื่อสร้างความศรัทธาเชื่อถือจากเกษตรกร ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานได้สะดวกและเกษตรกรจะเชื่อฟังปฏิบัติตามแต่โดยดี

2. ปัญหาเรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของธุรกิจ

การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดเริ่มจากการนำเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อคืนจากเกษตรกรนำมาผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่อยู่ในสภาพพร้อมจำหน่าย การผลิตเมล็ดพันธุ์มีปัญหาที่น่าสนใจ ดังนี้

2.1. การสูญเสียเมล็ดพันธุ์ เกิดขึ้นเนื่องจากเมล็ดพันธุ์ที่เสียหายจากฝักที่ขึ้นรา ฝักไม่แก่จัดและฝักไม่ตรงสายพันธุ์ เป็นต้น นอกจากนี้การสูญเสียยังเกิดขึ้นจากการลดความชื้นทำให้น้ำหนักลดลง เมล็ดไม่ได้ขนาดและเมล็ดแตกหักจากการสี สำหรับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 และพันธุ์ลูกผสมในปีการผลิต 2528/29 มีเมล็ดพันธุ์สูญเสียถึงร้อยละ 30.66 และ 16.47 ของปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อคืนทั้งหมด ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่สูง

ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์บางรายการ เช่น ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าขนส่ง ค่าจ้างขน เป็นต้น ได้รวมต้นทุนในส่วนของเมล็ดพันธุ์ที่สูญเสีย ซึ่งจะมีผลทำให้ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตที่ผลิตได้นั้นสูง ถ้าหากปริมาณเมล็ดพันธุ์สูญเสียมากก็จะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยสูงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ปัญหาเรื่องเมล็ดพันธุ์สูญเสียโดยการควบคุมการผลิตในแปลงอย่างทั่วถึงเพื่อให้ได้สายพันธุ์ที่บริสุทธิ์ พร้อมทั้งกำหนดวันเก็บเกี่ยวให้เหมาะสมเพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีความสุกแก่พอ และหลีกเลี่ยงการเก็บเกี่ยวในขณะที่ฝนตกเพื่อป้องกันมิให้ฝักขึ้นรา และเพื่อมิให้ฝักมีความชื้นสูงมากนัก

2.2. ปัญหาเรื่องเมล็ดพันธุ์คงเหลือ เมล็ดพันธุ์ที่ผ่านการผลิตแล้วจำหน่ายไม่หมดไม่สามารถเก็บไว้จำหน่ายในปีต่อไปได้ เพราะเมล็ดพันธุ์จะเสื่อมคุณภาพตามธรรมชาติ ทั้งยังไม่สามารถขายเป็นเมล็ดข้าวโพดทั่วไปได้เพราะได้คลุกสารเคมีแล้ว ดังนั้นในปีที่ทำการสำรวจบริษัทต้องทิ้งเมล็ดพันธุ์เหล่านี้ ทำให้เกิดผลขาดทุนจากสินค้าคงเหลือเป็นจำนวนมาก ซึ่งภายหลังได้ทราบว่าสามารถขายเป็นอาหารสัตว์บางชนิดได้ เช่น ขายให้กับฟาร์มปลา เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะขายได้ก็ยังคงมีผลขาดทุนอยู่อีกเพราะการขายเมล็ดพันธุ์ดังกล่าวจะขายได้ในราคาต่ำ

ข้อเสนอแนะ แนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องเมล็ดพันธุ์คงเหลือ มีดังนี้

1. การวางแผนการตลาดที่ดี เพื่อให้สอดคล้องกับการผลิตไม่ให้มีสินค้าคงเหลือจำนวนมาก ในทางปฏิบัติมักทำได้ยาก โดยต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของบริษัทด้วยว่าขณะนั้นดำเนินการผลิตเพื่ออะไร เช่น ถ้ามุ่งหวังตลาดภายนอกก็อาจต้องยอมขาดทุนในเรื่องนี้ เป็นต้น

2. หาแหล่งรองรับเมล็ดพันธุ์คงเหลือ เช่น ส่งเสริมการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน โดยการใช้เมล็ดพันธุ์ที่เหลือดังกล่าว ซึ่งจะได้เมล็ดพันธุ์ในราคาถูก สำหรับแนวทางแก้ปัญหาข้อนี้ควรเป็นหน้าที่ของหน่วยราชการที่จะช่วยเหลือธุรกิจผลิตเมล็ดพันธุ์ของเอกชน

นอกจากปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้ว จะสรุปประโยชน์จากการลงทุนผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้

1. ประโยชน์ต่อเกษตรกรทั่วไป ทำให้เกษตรกรทั่วไปได้ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ดี ให้ผลผลิตสูง มีรายได้คุ้มกับการลงทุน โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์ลูกผสม นอกจากนั้นเกษตรกรยังได้เมล็ดพันธุ์ที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดโดยเฉพาะพันธุ์ลูกผสมเน้นเรื่องคุณภาพ เมล็ดพันธุ์ของแต่ละบริษัทจึงได้รับการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นทุกปี
2. ประโยชน์ต่อเกษตรกรในโครงการ คือเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีตลาดรับซื้อแน่นอน นอกจากนั้นยังได้รับความรู้ในการปลูกตามหลักวิชาการซึ่งสามารถนำไปใช้กับการเพาะปลูกของตนเองและสามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังเกษตรกรอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในท้องถิ่นด้วย
3. ประโยชน์ต่อภาครัฐบาล คือขจัดปัญหาเรื่องเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดไม่เพียงพอ ทำให้รัฐบาลสามารถหันมาเน้นเรื่องการพัฒนาเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดแทนการผลิต และยังสามารถพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชชนิดอื่น ๆ ให้ดีขึ้นด้วย นอกจากนั้นการลงทุนของภาคเอกชน ยังทำให้คนมีงานทำรวมทั้งเกษตรกรในโครงการได้รับประโยชน์ด้วย